Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 3. mája 2018 [1]

Vec C-139/17 P

QuaMa Quality Management GmbH
proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Nariadenie (ES) č. 2868/95 – Námietka podaná majiteľom skoršej ochrannej známky – Oprávnenie podať námietku – Konanie o zápise prevodu skoršej ochrannej známky na nového majiteľa – Odvolanie, ktoré je sčasti neprípustné a sčasti nedôvodné“

I. Úvod

1. Predmetom prejednávanej veci je odvolanie, ktoré podala spoločnosť QuaMa Quality Management GmbH (ďalej len „odvolateľka“) proti rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 17. januára 2017, QuaMa Quality Management/EUIPO – Microchip Technology (medialbo) (T-225/15, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:10), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu, ktorú podala proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 19. februára 2015 [2] týkajúcemu sa námietkového konania medzi spoločnosťou Microchip Technology, Inc. (ďalej len „vedľajší účastník konania“) a pánom Alexandrom Boppom.

2. Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza dva odvolacie dôvody založené po prvé na porušení článku 41 ods. 1 nariadenia (ES) č. 207/2009 [3], ktorý upravuje podanie námietky proti zápisu ochrannej známky, a po druhé na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, ktorý definuje podmienky, za ktorých existuje pravdepodobnosť zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými známkami.

3. V súlade s požiadavkou Súdneho dvora sa tieto návrhy obmedzia na analýzu prvého odvolacieho dôvodu.

4. Hoci sa v rámci predbežnej analýzy spisu zdá, že tento prvý odvolací dôvod vyvoláva právnu otázku týkajúcu sa oprávnenia vedľajšieho účastníka konania podať námietku [článok 41 nariadenia č. 207/2009 a pravidlá 15 až 19 nariadenia (ES) č. 2868/95 [4]] v kontexte prevodu skoršej ochrannej známky na nového majiteľa (článok 17 nariadenia č. 207/2009 a pravidlo 31 nariadenia č. 2868/95), z hlbšieho preskúmania znenia tohto odvolacieho dôvodu vyplýva, že odvolateľka nemôže preukázať akékoľvek skreslenie skutkových okolností a dôkazov predložených Všeobecnému súdu ani akékoľvek nesprávne právne posúdenie, ktorým by bol postihnutý napadnutý rozsudok.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Spojené veci R 1809/2014-4 a R 1680/2014-4.

3 Nariadenie Rady z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

4 Nariadenie Komisie z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, 1995, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189).

5. V rámci týchto návrhov preto navrhnem Súdnemu dvoru, aby zamietol prvý odvolací dôvod založený na porušení článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, keďže je čiastočne neprípustný a čiastočne nedôvodný.

II. Okolnosti predchádzajúce sporu a konanie pred Všeobecným súdom

6. Okolnosti predchádzajúce tomuto konaniu boli podrobne opísané v napadnutom rozsudku, na ktorý sa týmto odkazuje.[5] Podstatné skutočnosti nevyhnutné na pochopenie týchto návrhov možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.

7. Odvolateľka v rámci svojej žaloby podanej na Všeobecný súd uviedla dva žalobné dôvody.

8. Na podporu svojho prvého žalobného dôvodu odvolateľka uviedla, že námietka mala byť zamietnutá v rozsahu, v akom bola podaná po uplynutí lehôt stanovených v článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. V čase, keď bola námietka podaná, bola totiž ako majiteľka skoršej ochrannej známky zapísaná spoločnosť SMSC Europe GmbH, a nie vedľajší účastník konania. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník konania podal v rámci lehoty na podanie námietky iba žiadosť o zmenu mena a adresy, a nie žiadosť o zápis prevodu, nebol tak oprávnený podať námietku podľa článku 17 ods. 7 a článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009. Odvolateľka okrem toho tvrdila, že žiadosť o zmenu mena a adresy nemohla byť zo strany EUIPO prekvalifikovaná na žiadosť o zápis prevodu, ako to preukázalo pôvodné zamietnutie prvej žiadosti námietkovým oddelením a podanie druhej žiadosti vedľajším účastníkom konania.

9. Všeobecný súd zamietol tento žalobný dôvod.

10. Všeobecný súd v bodoch 18 až 27 napadnutého rozsudku pripomenul zásady, na ktorých sa zakladá námietkové konanie, ako aj podmienky vyžadované na účely podania žiadosti o zápis prevodu vlastníctva. V bode 29 tohto rozsudku, odvolávajúc sa na ustanovenia článku 17 ods. 7 a článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, dospel k záveru, že námietku sú oprávnení podať právni nástupcovia, ktorí ešte nie sú zapísaní v registri ako majitelia ochrannej známky, ale na ktorých bola skoršia ochranná známka prevedená, pod podmienkou, že EUIPO prijal žiadosť o zápis prevodu.

11. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník konania skutočne odstránil nedostatky týkajúce sa žiadosti o zápis prevodu, podanej vo forme žiadosti o zmenu mena a adresy, a predložil dôkazy o svojom oprávnení podať námietku v lehote stanovenej EUIPO, Všeobecný súd v bode 35 napadnutého rozsudku rozhodol, že námietka podaná v tom istom čase ako žiadosť o zmenu mena a adresy majiteľa skoršej ochrannej známky bola podaná v lehote stanovenej podľa článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, s ohľadom na ustanovenie článku 17 ods. 7 tohto nariadenia v spojení s ustanoveniami pravidla 31 ods. 1 a 6 nariadenia č. 2868/95.

12. Všeobecný súd zamietol tvrdenie odvolateľky, podľa ktorého žiadosť o zmenu mena a adresy nemala byť prekvalifikovaná na žiadosť o zápis prevodu, domnievajúc sa, ako bolo uvedené v bode 37 napadnutého rozsudku, že EUIPO sa nemôže opierať len o formálne označenie žiadosti bez ohľadu na jej obsah. Všeobecný súd v tomto smere najprv v bode 38 napadnutého rozsudku uviedol, že zo žiadneho ustanovenia nariadení č. 207/2009 a 2868/95 nevyplýva, že použitie správneho tlačiva predstavuje nevyhnutnú podmienku platnosti žiadosti. Následne v bode 39 napadnutého rozsudku konštatoval, že zo žiadosti o zmenu mena a adresy podanej vedľajším účastníkom konania jasne vyplývalo, že sa týkala zmeny majiteľa skoršej ochrannej známky. Všeobecný súd napokon v bode 40 napadnutého rozsudku uviedol, že skutočnosť, že námietkové oddelenie zapísalo dve žiadosti pod dvoma odlišnými číslami, nemalo vplyv na záver, podľa ktorého bol EUIPO vzhľadom na jasný obsah žiadosti o zmenu mena a adresy oprávnený s ňou zaobchádzať ako so žiadosťou o zápis prevodu.

5 Pozri body 1 až 12 napadnutého rozsudku.

13. Vzhľadom na tieto skutočnosti Všeobecný súd v bode 41 napadnutého rozsudku rozhodol, že EUIPO sa nedopustil žiadnej chyby, keď žiadosť o zmenu mena a adresy považoval za žiadosť o zápis prevodu podľa článku 17 ods. 7 nariadenia č. 207/2009.

14. Všeobecný súd v bode 42 napadnutého rozsudku teda rozhodol, že odvolací senát správne dospel k záveru o neexistencii porušenia článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 vo veci samej, keďže vedľajší účastník konania bol oprávnený podať námietku 9. apríla 2013 a táto námietka bola podaná v stanovenej lehote.

15. Odvolateľka na podporu svojho druhého žalobného dôvodu uviedla, že odvolací senát EUIPO porušil ustanovenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 tým, že nesprávne posúdil pravdepodobnosť zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými známkami.

16. Všeobecný súd zamietol tento žalobný dôvod po tom, čo preskúmal každú z výhrad uvádzaných odvolateľkou v súvislosti s definíciou príslušnej skupiny verejnosti, s porovnaním predmetných označení a posúdením pravdepodobnosti zámeny medzi kolidujúcimi ochrannými známkami.

III. Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

17. Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 17. marca 2017 podala odvolateľka odvolanie, ktorým navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol tak, že zruší rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 19. februára 2015. Toto odvolanie sa opiera o dva odvolacie dôvody založené po prvé na porušení článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 a po druhé na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia.

18. EUIPO navrhuje, aby Súdny dvor na jednej strane zamietol odvolanie z dôvodu, že je v celom rozsahu nedôvodné, a na druhej strane, aby uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

19. Vedľajší účastník konania tiež navrhuje Súdnemu dvoru, aby na jednej strane zamietol odvolanie z dôvodu, že je v celom rozsahu neprípustné, a na druhej strane, aby uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

IV. Analýza prvého odvolacieho dôvodu založeného na porušení článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 Všeobecným súdom

20. Odvolateľka svojím prvým odvolacím dôvodom v podstate vytýka Všeobecnému súdu, že sa s ohľadom na podmienky stanovené v článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 domnieval, že vedľajší účastník konania bol skutočne oprávnený podať námietku 9. apríla 2013. Odvolateľka sa predovšetkým domnieva, že Všeobecný súd vychádzal nesprávne zo zásady, že vedľajší účastník konania podal k tomuto dátumu správnu žiadosť o zápis zmeny majiteľa ochrannej známky, ale pri tej príležitosti len použil nesprávne tlačivo.

21. Tento odvolací dôvod možno vykladať takým spôsobom, že spočíva na dvoch výhradách.

22. Odvolateľka na podporu svojej prvej výhrady vytýka Všeobecnému súdu, že skreslil skutkové okolnosti a dôkazné prostriedky, ktoré mu boli predložené, predovšetkým žiadosť o zmenu mena a adresy, podanú 9. apríla 2013 vedľajším účastníkom konania, ako aj žiadosť, ktorú EUIPO uviedol v rámci listu, ktorý zaslal vedľajšiemu účastníkovi konania 15. apríla 2013.

23. Na podporu svojej druhej výhrady odvolateľka navyše uvádza, že Všeobecný súd nesprávne tvrdil, že podanie tlačiva s názvom „Recordal application“ (žiadosť o zápis) predstavovalo dostatočný dôkaz o prevode skoršej ochrannej známky na nového majiteľa.

A. O prvej výhrade založenej na skreslení skutkových okolností a dôkazných prostriedkov, ktoré boli predložené Všeobecnému súdu

1. Tvrdenia účastníkov konania

24. Odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že skreslil skutkové okolnosti a dôkazné prostriedky, ktoré mu boli predložené, a konkrétne žiadosť o zmenu mena a adresy, ktorú podal vedľajší účastník konania 9. apríla 2013, ako aj žiadosť, ktorú EUIPO uviedol v rámci listu, ktorý zaslal vedľajšiemu účastníkovi konania 15. apríla 2013.

25. Pokiaľ ide o žiadosť o zmenu mena a adresy podanú vedľajším účastníkom konania 9. apríla 2013, odvolateľka tvrdí, že táto žiadosť nemohla byť prekvalifikovaná na žiadosť o zápis prevodu vlastníctva v rozsahu, v akom sa s touto žiadosťou zaobchádzalo ako s novou žiadosťou. EUIPO totiž zamietol žiadosť o zmenu mena a adresy 9. júla 2013, ktorá sa navyše týkala všetkých štrnástich ochranných známok spoločnosti SMSC Europe, a vyhovel neskoršej žiadosti o zápis prevodu až po uplynutí lehoty na podanie námietky, ako to vyplýva zo znenia listu, ktorý EUIPO zaslal vedľajšiemu účastníkovi konania 19. júna 2013, v ktorom uviedol, že žiadosť o zápis prevodu bola podaná 14. júna 2013.

26. Pokiaľ ide o list, ktorý EUIPO zaslal vedľajšiemu účastníkovi konania 15. apríla 2013[6], odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd skreslil tento list, keď sa domnieval, že EUIPO v rámci neho požiadal vedľajšieho účastníka konania „o vyplnenie príslušného tlačiva týkajúceho sa žiadosti o zápis prevodu“[7]. Odvolateľka teda vytýka Všeobecnému súdu, že nesprávnym spôsobom uviedol skutkové okolnosti vo veci samej, keď tvrdil, že EUIPO stanovil vedľajšiemu účastníkovi konania lehotu „na predloženie dôkazov o jej oprávnení podať námietku, ako aj na odstránenie nedostatkov týkajúcich sa žiadosti o zápisu prevodu“[8]. Podľa odvolateľky totiž EUIPO v skutočnosti iba oznámil vedľajšiemu účastníkovi konania, že „sa zdalo“, že zmena sa týkala majiteľa, a nie mena a adresy zapísaného majiteľa, a požiadal ho, aby v tejto súvislosti predložil „pripomienky“. Odvolateľka tvrdí, že EUIPO si teda nebol istý, pokiaľ ide o spôsob, akým bolo potrebné zaobchádzať so žiadosťou o zmenu mena a adresy.

27. Všeobecný súd teda protiprávne podal príliš extenzívny výklad požiadaviek podaných zo strany EUIPO.

28. EUIPO a vedľajší účastník konania spochybňujú všetky tieto tvrdenia.

2. Moje posúdenie

29. Domnievam sa, že prvý odvolací dôvod je neprípustný vzhľadom na povahu a rozsah súdneho preskúmania Súdneho dvora v rámci odvolania.

30. Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že podľa článku 256 ods. 1 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie musí obmedziť len na právne otázky a môže sa zakladať na dôvodoch týkajúcich sa nedostatku právomoci Všeobecného súdu, porušenia procesných pravidiel pred Všeobecným súdom alebo porušenia práva Únie Všeobecným súdom. Jedine Všeobecný súd je teda v zásade oprávnený jednak zistiť skutkové okolnosti, okrem prípadu, keď materiálna

6 Odvolateľka odkazuje na list zo 14. apríla 2013. Zo skutkových okolností sporu vo veci samej vyplýva, že tento list bol zaslaný 15. apríla 2013.

7 Toto posúdenie vyplýva z bodu 31 napadnutého rozsudku.

8 Toto posúdenie vyplýva z bodu 32 napadnutého rozsudku.

nesprávnosť týchto zistení vyplýva z písomností v spise, ktoré mu boli predložené, a jednak tieto skutočnosti posúdiť. V tomto kontexte môže Súdny dvor podľa článku 256 ZFEÚ vykonať iba preskúmanie právnej kvalifikácie tohto skutkového stavu a právnych dôsledkov, ktoré z neho vyvodil Všeobecný súd. [9]

31. Súdny dvor teda nemá právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, ktoré Všeobecný súd uznal na preukázanie tohto skutkového stavu. Pokiaľ totiž tieto dôkazy boli získané riadne a boli rešpektované všeobecné právne zásady, ako aj procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a dokazovania, jedine Všeobecnému súdu prislúcha posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené. Posúdenie tohto skutkového stavu teda s výnimkou prípadu skreslenia týchto okolností nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania. [10]

32. Pokiaľ odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti a dôkazné prostriedky, ktoré mu boli predložené, Súdny dvor môže vykonať súdne preskúmanie.

33. Skreslenie existuje v prípade, keď sa posúdenie skutkových okolností a dôkazných prostriedkov zdá byť zjavne nesprávne, keď Všeobecný súd podľa judikatúry Súdneho dvora „zjavne prekročil rámec primeraného posúdenia“ [11]. Na účely preukázania existencie takéhoto skreslenia sa teda odvolateľ nemôže uspokojiť s návrhom odlišného výkladu, než aký použil Všeobecný súd, ale musí presným spôsobom uviesť skutočnosti, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať nesprávne právne posúdenie, ktoré podľa jeho názoru viedlo Všeobecný súd k tomuto skresleniu. Takéto skreslenie musí napokon zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov a skúmať nové dôkazy.

34. Na základe týchto zásad a tejto judikatúry je táto prvá výhrada podľa môjho názoru neprípustná.

35. Je síce pravda, že odvolateľka presným spôsobom uvádza skutočnosti, ktoré podľa nej Všeobecný súd skreslil, a síce žiadosť o zmenu mena a adresy, podanú vedľajším účastníkom konania 9. apríla 2013, ako aj požiadavku, ktorú EUIPO uviedol v rámci listu adresovanému vedľajšiemu účastníkovi konania 15. apríla 2013. Napriek tomu odvolateľka nepreukázala skreslenie týchto skutočností, keďže tvrdenia, ktoré uvádza, sú podľa môjho názoru nedostatočné na preukázanie toho, že Všeobecný súd zjavne prekročil rámec primeraného posúdenia, ako to vyžaduje judikatúra Súdneho dvora.

36. Pokiaľ ide o tvrdenia odvolateľky týkajúce sa údajného skreslenia žiadosti o zmenu mena a adresy podanej vedľajším účastníkom konania 9. apríla 2013, treba konštatovať, že odvolateľka sa v skutočnosti snaží dosiahnuť iba preskúmanie tvrdení, ktoré predložila Všeobecnému súdu. Obmedzuje sa totiž na opakovanie tvrdení, ktoré už uviedla pred Všeobecným súdom, na účely dosiahnutia nového posúdenia skutkových okolností, čo, ako už bolo uvedené, nepatrí do právomoci Súdneho dvora. [12]

37. Pokiaľ ide o tvrdenia odvolateľky týkajúce sa údajného skreslenia listu, ktorý EUIPO zaslal vedľajšiemu účastníkovi konania 15. apríla 2013, odvolateľka v skutočnosti zameriava svoju kritiku na spôsob, akým Všeobecný súd posúdil obsah tohto listu, ponúkajúc výklad odlišný od toho, ktorý podal Všeobecný súd. Vykonáva tým svoje vlastné posúdenie skutkových okolností a dôkazných prostriedkov predložených Všeobecnému súdu, ale podľa môjho názoru nie je schopná preukázať, že analýza Všeobecného súdu je zjavne nesprávna.

9 Rozsudok z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia (C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 25 a citovaná judikatúra).

10 Rozsudok z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia (C-549/10 P, EU:C:2012:221, bod 26 a citovaná judikatúra).

11 Rozsudok z 19. decembra 2013, Siemens a i./Komisia (C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, neuverejnený, EU:C:2013:866, bod 44).

12 Pozri najmä rozsudok zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i./Komisia (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 51, ako aj citovaná judikatúra).

B. O druhej výhrade založenej na nesprávnom posúdení dôkazu týkajúceho sa oprávnenia vedľajšieho účastníka konania podať námietku

1. Tvrdenia účastníkov konania

38. Domnievam sa, že na podporu svojej druhej výhrady odvolateľka kritizuje analýzu Všeobecného súdu uvedenú v bode 30 napadnutého rozsudku.

39. Všeobecný súd v tomto bode uviedol toto:

„30. V prejednávanej veci je nesporné, že vedľajší účastník konania podal na EUIPO žiadosť [o zmenu mena a adresy] 9. apríla 2013 spolu so svojou námietkou, ktorá bola podaná v lehote stanovenej na tento účel. Informácie vymenované v pravidle 31 [ods.] 1 písm. a) až d) nariadenia č. 2868/95, ktoré musia byť uvedené v žiadosti o zápis prevodu, vyplývali z oznámenia o podaní námietky a zo žiadosti [o zmenu mena a adresy] z 9. apríla 2013. *Chýbal iba dostatočný dôkaz o prevode*, v súlade s pravidlom 31 odsekom 5 nariadenia č. 2868/95 a s časťou E oddielom 3 kapitolou 1 bodom 3.5 smerníc [týkajúcich sa konaní pred] EUIPO[[13]]“ [14].

40. Odvolateľka sa domnieva, že bolo nepresné tvrdiť, že podanie tlačiva s názvom „Recordal application“ (žiadosť o zápis) predstavovalo dostatočný dôkaz o prevode skoršej ochrannej známky na nového majiteľa. Podľa nej vykonávanie dôkazov vyžadovalo, aby vedľajší účastník konania preukázal, že prevod bol skutočne vykonaný v lehote na podanie námietky, a nie po uplynutí tejto lehoty. Podľa odvolateľky však ani tlačivo „Recordal application“ (žiadosť o zápis), ani žiaden iný dokument zo spisu neumožňoval preukázať to.

41. EUIPO a vedľajší účastník konania spochybňujú všetky tieto tvrdenia.

2. Moje posúdenie

42. Domnievam sa, že druhá výhrada musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

43. Spočíva totiž na nesprávnom výklade bodu 30 napadnutého rozsudku. Všeobecný súd v tomto bode iba uviedol skutočnosti, ktoré ako to preukazuje použitie výrazu „je nesporné“ v úvode tohto bodu, boli medzi účastníkmi konania preukázané a neboli medzi nimi vôbec spochybnené. Uvedením, že „chýbal iba dostatočný dôkaz o prevode, v súlade s pravidlom 31 ods. 5 nariadenia č. 2868/95 a s časťou E oddielom 3 kapitolou 1 bodom 3.5 smerníc EUIPO“, Všeobecný súd iba vzal na vedomie ustanovenia uvedené v pravidle 31 odsekoch 1 a 5 nariadenia č. 2868/95, ako aj smerníc EUIPO a vôbec netvrdil, že vedľajší účastník konania podaním tlačiva „Recordal application“ (žiadosť o zápis) predložil dostatočný dôkaz o prevode, údajne vyžadovaný zo strany EUIPO. Otázka, či podanie tohto tlačiva predstavovalo dostatočný dôkaz v súvislosti s oprávnením vedľajšieho účastníka konania podať námietku v zmysle tohto ustanovenia, nebola vznesená pred Všeobecným súdom a nebola predmetom diskusie.

44. Ak by aj tento bod bol výslovne vznesený pred Všeobecným súdom, domnievam sa, že odvolateľka nespochybňuje skutočnosť, že informácie vymenované v pravidle 31 ods. 1 písm. a) až d) nariadenia č. 2868/95, ktoré musia byť uvedené v žiadosti o zápis prevodu, vyplývali už z oznámenia o podaní námietky a zo žiadosti o zmenu mena a adresy podanej 9. apríla 2013, ako to uviedol Všeobecný súd v bode 30 napadnutého rozsudku. Hoci odvolateľka v rámci svojich tvrdení odkazuje okrem iného na „vykonanie dôkazov“, uvádzam, že zároveň nespochybňuje výklad ani uplatňovanie pravidla 31 ods. 1

13 Ďalej len „smernice EUIPO“.

14 Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

a 5 nariadenia č. 2868/95 zo strany Všeobecného súdu, ako aj časti E oddielu 3 kapitoly 1 bodu 3.5 smerníc EUIPO a predovšetkým pravidla 31 ods. 5 tohto nariadenia, z ktorého jasne vyplýva, že podpis žiadosti o zápis prevodu zapísaným majiteľom skoršej ochrannej známky a jeho právnym nástupcom predstavuje dostatočný dôkaz o prevode v zmysle článku 17 nariadenia č. 207/2009. Hoci odvolateľka sa týmto snaží vysvetliť dôvody, na základe ktorých bol dôkaz o prevode podľa jej názoru nedostatočný na preukázanie oprávnenia vedľajšieho účastníka konania podať námietku, neuvádza žiadne nesprávne právne posúdenie, ktorým by bol postihnutý napadnutý rozsudok.

45. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa domnievam, že táto výhrada je nedôvodná.

46. So zreteľom na všetky tieto úvahy sa domnievam, že prvý odvolací dôvod založený na porušení článku 41 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je teda sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.

V. Návrh

47. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

Prvý odvolací dôvod je sčasti neprípustný a sčasti nedôvodný.